

ÜNNEPI Harangszó

A Zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

XI. évfolyam 5. szám

2004. szeptember – október

Tartalom:

Halál, hol a te győzelmed?.....1	
Könyvjegyzet:	
A gyertyák csonkig égnek2	
Jó volt olvasni:	
Keresztúri Dezső:	
- Hazalátogatóban.....3	
- Változatok az ember fiáról...3	
Létminimum-vetélkedő3	
Családok a III. évezredben.....4	
Plébániai programok5	
Az Új Ember bemutatkozik.....6	
Bocskai-féle szabadságharc	
400. évfordulója.....6	
Könyvajánló6	
Gyóntatószékben: Riport	
Kürnyek Róbert káppánnal.....7	
Az Ó-bükk és a Palóc Olimpos8	
Balassi emlékév9	
A „Házás Hétvége“	
családközösségek életéről.....10	
Filmjegyzet: McDagadsz.....11	
A kis herceg11	
Farkas István piarista atya	
a Mindszenty iskolában12	
Plébániai hírek.....13	
Egy hiteles politikus.....14	
Borromei Szent Károly14	
Gyerekeknek.....15	
Anyakönyvi hírek.....16	

„Halál, hol a te győzelmed?“

A halálról beszélni manapság nem illendő dolog. Ha csak tehetjük, óvatosan kikerüljük az erről szóló társalgást, mert kellemetlennek érezzük, ha figyelmeztetnek minket – még ha csak közvetett módon is – az elmúlásra és arra, hogy ez a földi élet egyszer majd, egy előre nem látható időpontban véget ér. Talán elképzeljük a filmsorozatokban iszonyú szenvedések között meghaló szereplőket, s látjuk azt, hogy a halál nem csak szép, hanem olykor fájdalmas is lehet, s éppen ezért úgy teszünk, mintha az nem is létezne. Az ember nem szereti, ha rajta kívül álló dolgok vagy személyek irányítják életét. Sok mindent képes megoldani és elintézni, a halál ellen azonban egyetlen ember sem tud tenni, elkerülhetetlenül bekövetkezik mindannyiunk életében.

A keresztény ember halálhoz való viszonya azonban más. Ő nem kívánja a halált és nem keresi. Ő a halálban nem az elmúlást látja, hanem az örök élet kezdetét. Valami olyan dolgot, ami bár szükségszerűen be fog következni, mégis afelé irányítja őt, akit egész életében képviselt. A keresztény ember számára a halálban becsukódik az az ajtó, ami a földi világhoz vezet és kinyílik egy másik Isten birodalma felé. S bár tudja, hogy földi élete nem volt teljesen tökéletes, mégis Isten irgalmas kezébe ejti magát, elengedve mindent, ami még a földi világhoz köti és egyedül tőle remélve mindent, csak az ő szeretetében bíz.

Ezért tudjuk mi, hogy azok, akik már megelőztek bennünket, nem tűntek el, hanem továbbra is élnek egy jobb és tökéletesebb világban. Halottak napja nem a gyász ünnepe. Halottak napja emlékezés. Azokra emlékezünk, akikhez kapcsolódó szeretetünk soha el nem múlik. Lehet, hogy az évek, évtizedek alatt egy kicsit megváltozik vagy éppen megfogyatkozik, de el soha nem múlik. Halottak napja ugyanakkor a feltámadt Krisztus ünnepe is, aki legyőzte a halált és újjáteremtette az életet. Ő a feltámadásba és az örök életbe vetett hitünknek biztosítéka. Kétezer éve tudjuk, hogy nem a halál az utolsó szó, mert van már valaki, aki úrrá lett rajta, s akiben mi a saját jövőnk is látjuk. Az ad nekünk okot az öröme még a mai napon is, hogy minden ember egykor részese lesz annak, ami Isten végtelen szeretetének a legnagyobb megnyilvánulása. S így kiálthatja Krisztussal együtt minden keresztény ember a világra: „Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod?“ (1Kor 15,55)

Kürnyek Róbert

a Mária Magdolna Plébánia káplánja

KÖNYVJEGYZET - **A gyertyák csonkig égnék**

Gondolatok Márai Sándor könyvéről

„A barátság nem eszményi hangulat. A barátság szigorú emberi törvény. A régi világban ez volt a legerősebb törvény, erre épültek fel nagy műveltségek jogrendszerei. Az indulaton, az önzésen túl élt ez a törvény az emberi szívekben, a barátság törvénye. A barátságot nem érhetette csalódás, mert nem akart a másiktól semmit, a barátot meg lehetett ölni, de a barátságot, mely a gyermekkorban szövődött két ember között, talán még a halál sem öli meg.” – ez **A gyertyák csonkig égnék** című regény fő mondanivalója.

A kastélyában magányosan élő idős nyugdíjazott tábornok levelet kap, amelyben régi gyermekkori barátja bejelenti látogatását. Erre a látogatásra aztán a tábornok hihetetlen izgalommal kezd készülni. Valójában, mint ez a regényből kiderül, erre a látogatásra vár 41 éve, számít rá, ez élteti. A találkozás pillanatának közeledtével visszaemlékezik a bécsi katonai nevelőintézetben kötött ismeretségre, ahonnan egy életre szóló barátságuk kezdetét vette.

Megérkezik a barát, a tábornok fogadja, együtt vacsoráznak, majd átbeszélgetik az éjszakát. A múltba való visszaemlékezés fájdalmas közös emlékek felidézésével jár. A reggelig tartó beszélgetés folyamán aztán az egyikük fokozatosan mint vádló lép fel a másikkal szemben. Vajon mi vihet rá valakit, hogy elárulja, sőt kis híján megölje a legjobb barátját, elcsábítsa a feleségét, örökre visszafordíthatatlanul tönkretégye az egész életét? Mivel nyugtatja aztán meg lelkiismeretét ez az ember? Hogyan folytatja derékba tört életét a barát? Hogyan érez és él tovább a hűtlen feleség? És hogy lehet a két férfi kapcsolatát a történetek után is barátságnak nevezni?

Ezeket a kérdéseket veti fel és válaszolja meg az író a regényben. A szereplők személyes tragédiájának hátterében az az egész világon jelentkező erkölcsi válság húzódik meg, amit az addig uralkodó világrend

a világháborút követő teljes összeomlása okozott.

Márai Sándor a maga szuggesztív módszerét alkalmazva magával ragadja az olvasó képzeletét, az ember részesévé válik a regényben feszülő nagy indulatoknak. Szánalmat érzünk a regény minden egyes szereplője iránt, akiknek a sorsát rajtuk kívül álló körülmények döntően befolyásolják: a barát nem gonoszságból fordítja a fegyver csövét barátja felé, tehetetlenül engedelmeskedik a vele született ösztönös indulatoknak. Kettejük ellentétének oka abban a nehezen körülírható különbözőségben rejlik, ami alapján az embereket az író két csoportra osztja. „A barátod más.” – figyelmezteti apja az egyik gyereket már kettejük ismeretségének elején. Ennek a megállapításnak az igazságát azonban csak jóval később, fájdalmas tapasztalatok szerzése után érti meg a fiú. Az egymástól való különbözőség egyik megmutatkozása a zene értésében, illetve nem értésében rejlik. Akik értik a zenét, azoknak, mintegy „közös titkuk van”, a többiek számára érthetetlen „más” világban élnek.

Mire megvirrad, „a gyertyák csonkig égnék”, a beszélgetés véget ér, a két barát mindent tisztázott egymással, immár végleg elválnak. Mindketten érzik, hogy muszáj volt még egyszer találkozniuk, ez volt életük célja, most, hogy megtörtént, megtört öregemberekként távoznak, akikről nem jár messze a halál. Miután leszámoltak egymással és az élettel, már nem is lényeges, mikor jön az elmúlás, nincs semmi elengedhetetlenül fontos elintézendő dolog, számukra az élet elvesztette értelmét és vonzerejét.

Két megtört öregember, akik tönkretették egymás életét. Joggal nevezi őket Márai még mindig barátoknak? Igen, a regény végkövetkeztetése szerint „az emberi kapcsolatokon semmiféle külső erő nem tud változtatni”.

Marx Anna

Liturgikus katekézis indult októberben

Az előadás-sorozat célja, hogy átfogó képet adjon Egyházunk istentiszteletének elemeiről. A sorozat témája *A szentmise* és az *Oltáriszentség* tisztelete, mely nagyszerűen illeszkedik az ideai esztendő eucharisztia évéhez. A szentmise történelmi alakulásától elkezdve megismerjük a szentmise liturgiájának egyes elemeit, azok kialakulását és jelentését. A katekézis célja, hogy rávilágítson a liturgia egyes elemeinek szépségére és értelmére, s egy kicsit tudatosítsa a gyakran talán már megszokásból ismételt szavakat és a mozdulatok jelentőségét. Ezek a gyakorlati ismeretek remekül segítséget nyújtanak majd a szentmisén való mindennapi részvételben.

Jó volt olvasni:

Keresztury Dezső
1904-1996

Hazalátogatóban

(részlet)

Örvendeni árad, előnt a gyermeki emlék
s édes hála, hogy megvan még e százados otthon;
el ne ragadja – fohászokodom – ezt is a feltámadt nagy idő
nagy forgószele, mely, íme, kövel rakta ki szépen a
porváros utait,
méltóbb helyre tette a Főtér egykori tarka-szegény piacát,
felbolygatta az álmos, lassú embereket, új házakat és új
házsorokat rakott le a paraszt határba, s elhordja már
mind a nyakig nedves, penészes, gombás vén házakat is...

Változatok az ember fiáról*Elmémbe nem fér*

Az ős Ige, hogy az emberiséggel
egyesüljön ölt testi alakot,
s igazságát csak úgy adhatja át,
úgy lesz ismét Ige, ha kínban vész el: –
az ember, mert üzik bűntudatok:
öl s magához veszi áldozatát.
Fiukat öltek így vad ősanák,
s a hús atyáknak étkül adatott
az isten-lakomán. Igazságtétel,
vagy sors, hogy a Legjobb Atya fiát
– ki ő is – megfeszítse s a halott
kinjával megváltott emberiséget
testével táplálja, engesztelésül
azért, mit önképére alkotott
teremténye, a megátalkodott
ember kezdett el s folytat szünet nélkül?

Szeptember 9-én a város egész nap köszöntötte 100 éve született fiát. Emléktábla koszorúzás a szülőházon, ünnepi közgyűlés, szobor- és téravatás, könyvesbolt keresztelő, kiállítás megnyitása szerepelt a műsoron, négy nap múlva pedig a múzeumban volt megemlékezés Németh Józsefet idézve „az arány és a mérték emberéről”. A kedves hívek figyelmébe ajánlom az Új Ember szeptember 12-diki számát, melyben Rónay László írását olvashatjuk Tisztaszívű értelmiségi – egy piszkos korban címmel. Csak két mondatot idéznék belőle: „Az volt az elképzelése, hogy kultúr nemzetet alapozhat meg, amelynek elidegeníthetetlen része a múltja. Nála jobban talán senki sem tudta, hogy ez a múlt egyben erkölcsi talpköve a jelennek és a jövőnek.”

Keresztury Dezső önmagáról írja: „Itthon tanítottam, szerkesztettem, irányítottam, írtam tudós tanulmányokat, könyveket, bírálatokat, esszét, néha – miután az ifjúkoriakat elégettem – újra verseket. A politikába mint az elodázhatatlan magyar reform elkötelezett írója, szakembere kerültem; de hamarosan visszavonultam a magam területeire. Mindig némi csodálattal néztem azokat, akik kezdettől fogva eltökélt céltudatossággal építették pályájukat. Én mindig azt igyekeztem legjobb tudásom s erőm szerint elvégezni, amire úgy éreztem: kötelességem volt vállalkozni.”

Abban a reményben ajánlom verseit elolvasásra, hogy a fiatalok is megtalálják benne sok mestersége mellett a legfontosabbat, a tisztességes és szorgalmas élet jó példáját.

*Zimonyi Emerika***Létminimum-vetélkedő****– orosz valóságshow**

Pervouralszk városi tévéje sajátos túlélőshow-t szervezett, felkínálva a bátor jelentkezőknek, hogy egy hónapon át éljenek meg a létminimum összegéből, azaz 2000 rubelből. A győztesnek egy évre éppen ennyi havi apanázst ígértek. Mindössze három vállalkozó szellemű egyén jelentkezett a felhívásra: egy önkormányzati képviselő, egy munkanélküli és egy nyugdíjas. Az önkormányzati képviselő takarékoságból lemondott a dohányzásról, reggelire virslit evett, vacsorára pedig valamilyen levest kotyvasztott. A nép választott képviselője azonban nem sokáig bírta a gyűrődést, és elsőként adta fel a versenyt.

A munkanélküli nő két nappal tovább bírta.

A „túlélőshow” hőse végül az idős hölgy lett. A nyugdíjas nemcsak kihúzta 2000 rubelből – mintegy 14.000 forintnak megfelelő összegből – egy hónapig, de még meg is takarította az összeg felét, 1002 rubelt. A nagymama módszere igen egyszerűnek bizonyult: szokott életmódját folytatta, kásán élt – mondhatni, valóságos kásahegyen rága át magát.

Orosz képviselőtársánál valamivel kitartóbbnak bizonyult a szlovák parlament egyik tagja, aki a közelmúltban megpróbált egy hónapig megélni a 4500 koronás (kb. 27 ezer forint) szlovák minimálbérből. Anna Zaborska becsülettel végigcsinálta vállalatát, s csak a hónap legvégén kényszerült kölcsönkérni 100 koronát.

Forrás: MTI

Családok a harmadik évezredben

– gondolatok egy előadás apropóján

Idén október elsején és másodikon került megrendezésre – immár 11. alkalommal – a zalaegerszegi Családfesztivál. A fesztivál alapgondolata és több előadása is kitekintésre hívott, más kultúrák és földrészek családjainak megismerésére. Mindezt számomra Teleki Béla professzor szociológiai, lélektani megközelítésű rendszerezése foglalta össze. Az általa elemzett családtípusok egyúttal felvillantották a család történeti változásának folyamatát: a tradicionális család, nagycsalád közösségétől a jelenleg általános, úgynevezett magcsaládig, ahol már – jó esetben – két szülő és néhány gyerek él családi kötelékben. Az elfogadó, befogadó családi háttér elolvadásának további lépéseiként értékelhetnénk – és tehetnénk az elhangzott előadáshoz – Csány Vilmos etológust idézve az „**egyszemélyes csoport**” jelenségét, *„amelynek minden érzelmi kapcsolata, érdeke, hűsége önmagára irányul, a külső csoportokkal csupán egyezkedni hajlandó”. „Hiányzik belőle a hűség, a szolidaritás, a tradíció és számos fontos elem, amely a tradicionális kultúrákat jellemzi.”* Viszont vegytisztán érvényesül benne a modern világefogyasztó ember ideálja.

Az atomizálódó társadalmak és atomizálódó családok korában azonban él még a vágy az emberibb kapcsolatok, családiasabb viszonyok iránt. Úgy tűnik, ma ezt a 3-4 generációs, sok testvérrel megáldott hagyományos értelemben vett nagycsaládok hiányában a **baráti családok** szorosabb közösségei valósíthatják meg.

Visszatérve az előadásra, tanulságos volt a különböző családtípusokban a gyermek helyzetének vizsgálata, illetve az a szempont, hogy az egyes típusok egyoldalúsága, tökéletlensége hogyan orvosolható.

Az atomizálódás mellett a másik nagy kihívást az etnikumok és kultúrák keveredéséből, különbözőségeiből adódó nehézségek jelentik. Komoly, egész életre szóló próbatétele lehet egy kapcsolatnak az is, ha két különböző –

akár két európai – kultúra képviselője köt életszövetséget. Igazán nagy nehézséget azonban számunkra az olyan, gyökeresen eltérő családi és társadalmi modellel felmutató kultúrával való együttélés jelenti mint például a **poligám családot** elfogadó mohamedán vallás.

A nagyvilág bennünket, magyarokat gyermekközpontúaknak, gyermekszertőeknek ismer. Sajnos ezt határozottan cáfolja az a tény, hogy nálunk a családonkénti gyermekszám átlagosan már az egyet is alig éri el. A gyermekközpontúság: több gyermek vállalása, a gyermekek értékes emberré nevelésének, mint életprogramnak és a szülők áldozatvállalásának tisztelete valójában meghökkentő átalakuláson ment keresztül Magyarországon. Az elmúlt 1-2 generáció alatt széles körben általánossá vált az a szemlélet, hogy gyermekért úgy tehetünk a legtöbbet, hogy „mindent megadunk neki”, azaz a szülők és nagyszülők minden erőfeszítése, vagy akár nélkülözése árán is biztosítani kell a gyermek részére az áhitott jólétet, hogy „semmit se kelljen nélkülöznie”. Az így felnövő generációt ezáltal éppen attól fosztják meg, hogy felelősséget vállalni képes felnőtt, szolidaritást, önkorlátozást és áldozatvállalást ismerő, így értékes emberi kapcsolatokra és boldogságra képes ember váljon belőle.

Modern világunk munkaközpontú családjában nagy hangsúly helyeződik a családon kívüli munkára. Sokszor a meggazdagodás vágya motiválja erre az embereket. Az Eurostat felmérése szerint mi, magyarok dolgozunk a legtöbbet, de például a sportra a legkevesebb időt szánjuk. Elgondolkodtató adat. Az utcán egyre gyakrabban találkozunk „kulcsos gyerekekkel”, akik dolgozó szüleik figyelmére és szeretetére várnak. Kötelességünk hogy igyekezzünk munkából élni; de nem azért élünk, hogy dolgozzunk, hanem azért dolgozunk, hogy éljünk.

A tömeges válás automatikus következménye az újrászerveződött családok nagy számú megjelenése. Az ilyen családokban nagy teherterhelés a házasságok, de főleg a válást átél gyere-

kek érzelmi sérültsége. A **többszörösen összetört és újrászerveződő családok** kusza kapcsolatrendszerükkel pedig azt tanúsítják a gyerekek számára, hogy bárki bármikor eldobható, lecserélhető.

A diszfunkciós, úgynevezett **mankócsaládban** az emberidegen és stressz helyzetek elhatalmasodása miatt a család az állandó válság, káosz és ellenségeskedés terepe. Felelősséget már senki sem vállal, önvédelmi mechanizmusuk a fogyasztás (alkohol, drog, étel, szex, munka). Az öröm és spontaneitás helyett a félelem, düh és veszekedés jellemzi.

A modern társadalmakban terjedő jelenség az ún. **szeszélyes család**, ahol elidegenedett egyének magányos szigetként csak saját hedonista törekvéseiket kívánják megvalósítani. Az élet első 9 hónapjánál megrekedt, csak biológiai szükségleteik kielégítésére törekvő személyiségek, akik nem képesek a szeretetre és az önfeledt kapcsolatra. Gyermeket nem vállalnak, ha mégis, úgy az egészséges személyiségfejlődéshez elengedhetetlen szülői gondoskodást és szeretetet nélkülöző, elhanyagolt és kiszolgáltatott gyermekből többnyire elidegenedett, boldogtalan ember válik. Mondhatnánk, a természet itt is betölti szabályozó szerepét, hiszen az életre alkalmatlan formációk nem öröközik tovább eltorzult vonásaikat, az életképesek pedig örzik és hordozzák egy emberibb jövő esélyét.

Az itt röviden felvillantott, kóros vonásokat mutató családtípusokkal egyre gyakrabban találkozhatunk, amiből azt a közkeletű következtetést szokták levonni, hogy a család válságban van. A baj azonban nem ez, de nem kisebb ennél. Nem a család van válságban, hanem a természettől, társaitól és önmagától elidegenedett, emberségében megfogyatkozott XXI. századi ember, aki képtelen arra, hogy saját legelemibb vágyainak, és egyúttal egy életképes társadalom szükségleteinek megfelelően betöltse emberi hivatását.

Tompa Mihály

NAP	CSOPORT	IDŐPONT	HELY	VEZETŐ	MEGJEGYZÉS
HÉTFŐ					
	Mária Légió „Betegek gyógyítója”	8 ⁰⁰	Plébánia közösségi terme	Szigetvári Istvánné	
	Mária Légió „Mária Szeplőtelen Szíve”	10 ⁰⁰	Plébánia közösségi terme	Kerkai Józsefné	
	Mária Légió „Rózsafüzér Királynője”	16 ¹⁵	Sekrestye	Turcsányi Sipos József	
	Karitás	kéthavonta	Plébánia	Ujvári Lászlóné	
	Bibliamagyarázat	esti mise után	Keresztelőkápolna	Bodorkós Imre	októbertől júniusig
	Cursillo „Szent Imre”	19 ⁰⁰ hónap első hétfője	Zalabesenyő Családoknál	Bodorkós Imre káplán	
	„Hét-közi” főiskolás, egyetemista közösség	19 ⁰⁰	Plébánia közösségi terme	Kürnyek Róbert káplán	18-30 év közötti fiatalok részére
	„Esküdtek” Családos Közösség	20 ⁰⁰	Családoknál	Bodorkós Imre káplán	Minden hónap utolsó hétfőjén "nyílt közi" a Plébánián
KEDD					
	Házasság Hétfője Családközösség	19 ⁰⁰ kéthetente	Petőfi u. 26. I. em.	Marton Lajos és Klári	
	Mindszenty ima	esti mise után	Templom		A bíboros boldoggáavatásáért
SZERDA					
	Cursillo „Árpádházi Szent Margit”	8 ³⁰ kéthetente	Keresztelőkápolna	Horváth Erzsébet	nyugdíjas cursillisták
	Betegek miséje	16 ³⁰	Zala Megyei Kórház Szívsebészeti előadó		szeptembertől-júliusig
	Szent Ilona Csoport	17 ⁰⁰	Kálvária	Jász Lajosné	Szentmise/imaóra felváltva
	Gregórián Kórus	17 ⁴⁵ -18 ³⁰	Plébánia	Tóth György	
	Ifjúsági Cursillos Csoport	18 ⁰⁰ , kéthetente	Családoknál	Dömötörfy Nóra	
	Cursillisták miséje	hónap első szerdája, esti mise	Templom		minden cursillista közösség számára
CSÜTÖRTÖK					
	Mária Légió „Világ Győzedelmes Királynője”	16 ³⁰	Keresztelőkápolna	Nagy Istvánné	
	Mécses Imaközösség	17 ¹⁵ -18 ¹⁵	Kálvária		Szentségimádás, dicsőítő ima
	Magnificat Imacsoport	17 ¹⁵ -18 ¹⁵	Ady u. 24. fsz.	Pál Gabriella	
	Imaóra papi, szerzetesi hivatásokért	17 ⁰⁰ elsőcsütörtök	Templom		
	Mindszenty Kamarakórus	18 ⁰⁰ -19 ³⁰	Plébánia	Tóth György	felnőtt énekkar
	Liturgikus katekézis	esti mise előtt	Keresztelőkápolna	Kürnyek Róbert	októbertől-júniusig
	Engesztelők	esti mise után	Keresztelőkápolna	Kránitz Zoltánné	Esti misék előtt rózsafüzér
	Szent József Házasközösség	20 ⁰⁰	Családoknál	Bodorkós Imre	
	Cursillo „Szent Antal”	19 ⁰⁰ kéthetente	Plébánia	Bodorkós Imre	2005-től keddenként (csak cursillisták számára)
	Cursillo „Szűz Mária”	19 ⁰⁰ kéthetente	Plébánia	Véghné Erzsébet	
	Családközösség	20 ⁰⁰	Plébánia	Stróber László	kivéve a hónap 3. csütörtöke
PÉNTEK					
	Jézus Szíve tisztelők	elsőpéntek 17 ⁰⁰	Templom	Csiszár Mária Erőss Antalné	Szentségimádás (Karitás, Mária Légió)
	Középiskolás hittan	17 ⁰⁰	Plébánia	Várhelyi Tamás	
	Szentségimádás	esti mise után	Templom		
	Középiskolás hittan	19 ⁰⁰	Plébánia	Bodorkós Imre	
SZOMBAT					
	Mária Légió „Mária Szeplőtelen Szíve” Comitium	hónap harmadik szombatja 14 ⁰⁰	Plébánia	Erőss Antalné	Veszprémi Érsekséghez tartozó Mária Légiós csoportok
	Főiskolás, egyetemista közi	19 ⁰⁰	Plébánia	Kürnyek Róbert	18-30 év közötti fiatalok részére
	Keresztény életre felkészítő tanfolyam	19 ⁰⁰	Plébánia	Stróber László apát-plébános	Felnőttek számára (2004. januárban indult)
VASARNAP					
	Ifjúsági Énekkar	8 ⁰⁰ -9 ⁰⁰	Plébánia	Pálos Adrienn	Próba után éneklés misén
	Kertvárosi Énekkar	9 ³⁰	Apáczai AMK	Farkas Anikó	decembertől az új templomban
	Jegyesoktatás	16 ⁰⁰ , 5 héten át	Plébánia	Stróber László	Kezdő dátuma a plébánián
	Családos szentmise	16 ⁰⁰ , kéthetente	Zárda kápolna	Bodorkós Imre	szeptembertől-júniusig
	Mustármag Imaközösség	17 ⁰⁰ , kéthetente	Családoknál	Molnár Lajos	
	Keresztény életre felkészítő tanfolyam	17 ⁰⁰	Plébánia	Stróber László apát-plébános	Felnőttek számára (2004.szept.26-án indult)
	Rózsafüzér Társulat	17 ¹⁵ hónap 2. vasárnap	Keresztelőkápolna	Stróber László apát-plébános	

A katolikus sajtó bemutatkozik

Hatvan év

Az **Új Ember** a történelem viharában

Zürzavaros, nehéz történelmi időben, a második világháború utolsó napjaiban 1945. augusztus 9-én jelent meg először az **Új Ember** katolikus hetilap. Pénzes Balduin alapító főszerkesztő irányítása alatt az egyházi, politikai, kulturális életre egyaránt reflektáló sajtótermék született. Az első szám ajánlója jól mutatja az induló újság sokszínűségét: *Parragi György: Katolicizmus és demokrácia – Radó Polikárp: Tiszazugi történet – Thurzó Gábor novellája – Végh György verse – Rónay György tanulmánya – Werner Alajos a zenéről – A Biboros hagyatékából...*

Az első évek lapszámainak megsárgult oldalain olyan kiváló írók, költők, közéleti emberek, tudósok neveit fedezhetjük föl, mint *Tamási Áron, Bálint Sándor, Sík Sándor, Sőtér István, Mátyás Iván, Dallos Sándor, Károlyi Amy, Ignác Rózsa, Kassák Lajos, Illés Endre* vagy *Passuth László*. A gyakran szereplő szerzők közé tartozott *Fekete István*, aki később jó ideig csak az **Új Ember**ben publikálhatott. Az ígéretes kezdet a kommunista hatalomátvétel után derékba tört. Az állami cenzúrának kitett, folyamatosan ellenőrzött lap

munkatársainak ezután úgy kellett írniuk, hogy a valódi és tiszta üzeneteket a sorok közé rejtse, hiszen a hatalom minden módon igyekezett elfojtani a rendszert bíráló kritikus hangokat. A „büntetések” módja változatos volt: napirenden volt a papírkiutalás korlátozása, ami a példányszám kényszerű csökkentését vonta maga után. A „hígulás” dacára persze értékes anyagok is megjelentek, hiszen a szerkesztőség kiváló zurnalisztákból állt, elég csak *Rónay Györgyre, Ijjas Antalra, Ujlaki Andorra, Possonyi Lászlóra* vagy *Sinkó Ferenc*re utalni.

Az 1956. november 4-én, vagyis a magyar szabadságharc vérbefojtásával egy időben megjelenő híres (részben elkobzott) „forradalmi lapszámot” követően nem maradt el a retorzió – az **Új Ember** csak féléves kihagyással, 1957. június 2-án jelenhetett meg újra. *Saad Béla* felelős kiadó kiváló szervezői munkájának köszönhetően az **Új Ember** talpon tudott maradni, sőt meg is tudott erősödni a politikai viharok közepette.

Az 1989-ig tartó ellentmondásos, „békülékeny hangulatú” időszakban is születtek maradandó írások a hetilapban. Ismeretes, hogy *Pilinszky János* publikációinak java az **Új Ember** hasábjain jelent meg. (Az

Osiris Kiadó gondozta gyűjteményes kötetben, *Pilinszky „Új emberes” munkái* mintegy 7-800 oldalt (!) tesznek ki.)

A *Magyar Ferenc* vezette – s még konkurencia nélküli – **Új Ember** száztízezer példányban jutott el az olvasókhhoz. Az elkötelezett belső munkatársi gárdához társulva neves írók, költők emelték a lap színvonalát. *Vasadi Péter, Bárány Tamás, Illés Sándor, Szentmihályi Szabó Péter, Czákó Gábor* írásai mellett, többek között *Parancs János, Kalász Márton, Nagy Gáspár* versei erősítették az irodalmi vonalat.

A hazai- és világegyházi történelemeket éber követő hetilap munkatársai számára igazi szakmai kihívást jelentett *II. János Pál pápa* első magyarországi látogatása, akinek útjáról a hetilap részletesen beszámolt.

Az **Új Ember** Szerkesztősége és Kiadóhivatala 1988 óta könyvkiadással is foglalkozik. Számos (hiánypótló) teológiai, lelkeségi, szépirodalmi, ifjúsági, történelmi, lélektani mű megjelentetésével gazdagította már a hazai könyvpiacot. A hetilapon kívül 2000-től magazin, 2002-től az *Adoremus* liturgikus füzet sorozat, 2003-tól pedig a *Teofil* ifjúsági havilap szólítja meg a hívők és az Isten útját keresők – különböző korosztályhoz tartozó – táborát.

Pallós Tamás

Bocskai-féle szabadságharc négy századik évfordulója

Ez alkalomból 2004-2006 folyamán rendezett ünnepségek sora nyílt meg szeptember 3-án **Kolozsváron** a fejedelem szülőházában. Bocskai István éppen a Hunyadi Mátyás szülőházával átel- lenben álló épületben jött világra 1557-ben. Bocskainak rövid ideig adatott meg, hogy Erdély sorsát igazgassa, de uralkodása eredményes volt: sikerrel küzdött a törökök, majd a Habsburgok ellen a hajdúk élén. A hajdúvárosok központjában mindenütt szobor őrzi Bocskai István emlékét. Októberben kiállítás nyílt **Nagykerekiben**, decemberben a fejedelem 1606. december 29-én bekövetkezett elhalálózásának színhelyén, **Kassán** tudományos értekezletre gyűlnek össze magyarországi és külföldi Bocskai-kutatók.

Könyvajánló:

Kovács Gergely: Fogadd a koronát! Károly magyar király hitvalló élete. A személyes hangvételű életrajzi írás segít olvasmányosan megismerni apró mozaikszerű epizódokkal Boldog IV. Károly királyunk életútját.

Vajda Julianna: Boldog IV. Károly. A rövid életrajzi írás meggyőzően bizonyítja IV. Károly király – sokgyermekes édesapa – életszentségét. Mintegy megválaszolva, hogy mi vezette II. János Pál pápát az utolsó magyar király boldogok sorába történő iktatásához.

Varga László: A halál tehetetlen. Az élet diadalát hirdeti a könyv, valósággá igyekszik tenni Jézus feltámadásának örömhírét, a hit krízisében nyújtva segítséget számunkra. Új távlatokat nyit hitünk megéléséhez úgy, hogy a halál már nem a sokunk által rettegett ellenség.

A könyvek megvásárolhatóak a **Betlehem Kegytárgyboltban** (Balatoni u. 1.).

GYÓNTATÓSZÉKBEN

RIPORT KÜRNYES RÓBERT KÁPLÁN ATYÁVAL

Szeptember eleji szentmiséken már hallhattuk bemutatkozását, most mégis arra kérem, szóljon az Ünnepi Harangszó olvasóihoz is, hiszen mintegy 50.000 zalaegerszegi hívő kíváncsi Önre.

Kürnyek Róbertnek hívnak, 27 éves vagyok. Vas megyéből, Szentgottárdról jöttem, két testvérem van. Szüleim már hamar hozzászoktattak a közös szentmisére járásra, óvodás koromtól rendszeresen ministráltam. Persze először csak a csengő vonzott, de ez így természetes. Aztán elkerültem otthonról a továbbtanulás miatt. Szombathelyen vendéglátó-ipari szakközépben tanultam. Szakácsként – meglehetősen eltérő környezetben – dolgoztam. Megtapasztaltam egy más értékrenddel, vagy inkább értékrend nélkül élő környezet hatását. Két év után azonban újra és tudatosan a Jóistent választottam. Rám is igazak Jeremiás próféta meghívásának ismert szavai: „Mielőtt megalakultalak anyád méhében, már ismertelek; mielőtt megszületnél volna, fölszenteltelek, és prófétául rendeltel a nemzetek javára.” (Jer1, 4-6) De az én igenemre is szükség volt.

Később már az Egyházmegyei Kollégiumban lakhattam, és tudatosan készültem a szemináriumba. 1996-tól két évig Győrben, majd 1998-tól 2004-ig Rómában tanultam.

Ebben szintén a Gondviselés jelét látom. Püspök atya választott erre a kiküldetésre. Sokat tanultam. Nem volt egyszerű 5 hetes nyelvtanfolyam után olasz nyelvű teológiai és tudományos előadásokat megérteni, és vizsgákon visszaadni. Mindemellett német-magyar kollégiumban lakni, ahol 10 országból

voltak kis- és nagypapok, különböző mentalitású emberek. Sikertől ezeket a nehézségeket leküzdenem, és már látom a pozitívumait is. A római szemináriumban megéreztem az Egyház erejét, a nemzetek feletti jellegét, a barátság erejét, a tolerancia fontosságát.

■ Volt-e honvágya?

Haza csak Karácsonykor és nyáron jöhettam. Így aztán otthonomnak már inkább azt éreztem, ahol 10 hónapot töltöttem.

■ Milyen különbség van még a magyar és az olasz szeminárium között?

Győrben sokkal kötöttebb volt a napirend, zártabb a közösség. Ezzel védett és erősített meg minket, kispapokat. Rómában a jezsuiták működtették a szemináriumot az „Ignáci lelkület” szellemében. A pontos határok mellett a hallgatók felelősségére bízták a nap rendjét, szabadságunk nagyobb volt. És folyamatosan ellenőrizték persze fejlődésünket. Ez a nehezebb, de eredményesebb módszer szerintem.

■ Már említette a misén, hogy két éve pap. Mikor és hol szentelték?

2001-ben, Rómában szenteltek diakónussá. Nagyon vártam már, és nagyon szép ünnep volt. A családom is részese lehetett. 2002-ben szentelt Konkoly püspök úr Szombathelyen áldozópappá.

■ Mit választott jelmondatául?

A 27 (26). Zsoltár első versszakát, mert kifejezi küldetésem ars poeticáját eddigi életemre és a jövőre nézve is. „Világosságom és üdvösségem az Isten, kitől félnék? Életemnek az Úr az oltalmazója,

kitől rettegnék?”

■ Milyen tervei vannak?

Szeretnék a sok tanulás után már igazán papi szolgálatot végezni, szívesen foglalkozom fiatalokkal, szeretnék hitoktatni. Célom, hogy az itteni közösség életében tevékenyen részt vegyek.

■ Mivel tölti szívesen szabadidejét?

Szeretek olvasni, biciklizni, bár még a kerékpárom nincs Egerszegen.

■ Mi a kedvenc étele?

A túrós tészta, és a paprikás csirke.

■ Kedvenc zenéje?

A klasszikus zenét szeretem: Bach, Mozart, Beethoven, Haydn műveiben tudok gyönyörködni. A mai magyar zenében még tájékozatlan vagyok, de Sebestyén Márta szép hangja ismerősen cseng. A könnyű műfajból talán a The Corrs zenéje áll hozzám közel.

■ Milyennek érzi a zalaegerszegieket?

Megérkezésem óta sok figyelemben, kedvességben volt részem. Pozitívak a benyomásaim. Nyitottak és befogadókések a kedves hívek. Éreztem, hogy szükségük van a papra, de ugyanakkor nagyon igényesek is – szeretnék mélyebben megélni hitüket. Érezhető, hogy a plébánia papsága nem hiába fárad miattuk. Így könnyebb lesz majd dolgozni értük.

Köszönöm a beszélgetést, sok sikert és a Jóisten áldását és a hívek őszinte szeretetét kívánom munkájához!

Tompa Viola

Az Ó-Bükk és a Palóc Olimposz

Ezt a két nevet senki ne keresse a térképen. Az Ó-Bükk ugyanis népi elnevezése a Salgótarján és Ózd között húzódó, hivatalosan a meglehetősen prózai Heves-Borsodi-dombság nevet viselő vidéknek. Palóc Olimposznak pedig a Karancs hegyet nevezik. Ez az ékes elnevezés valószínűleg Dornyai Bélától, a Karancs-Medves vidék természetbúvár kutatójától származik, akit nem valamiféle palóc mitológia, hanem a gyakran felhőkbe burkolózó 727 m magas hegy látványa ihletett.

Somoskői vár

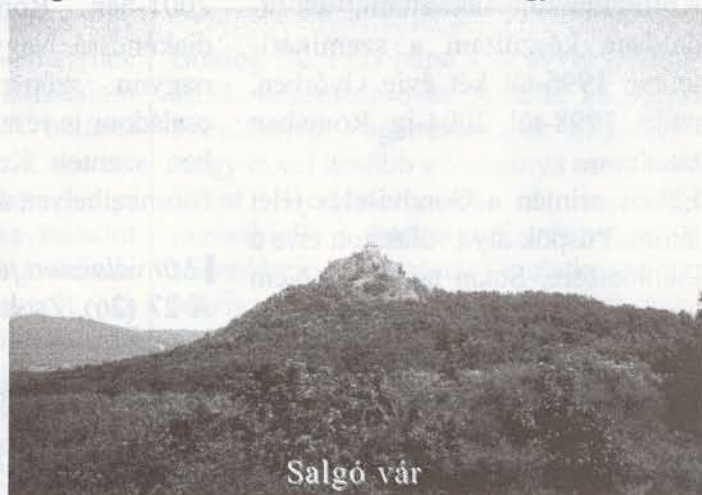
Hogy idei barangolásunk helyszínéül ezt a környéket választottuk, annak oka ismét a kedvező szálláslehetőség volt, amit Győry Csaba atya biztosított a salgótarjáni plébánián. Július 11.-e délutánján indultunk, ezúttal csak ketten, és miután szerencsésen elkerültük a Pest környéki autópályákon keletkezett vasárnap esti dugót, először Tar község határában szakítottuk meg utunkat. Itt található (a zalaszántói mellett) az ország második buddhista sztupája. A szentélynél azonban engem jobban érdekelt a Körösi Csoma Sándornak emléket állító kiállítás.

Este 9-re értünk a szállásra, és rendezkedtünk be. Másnap a Csaba atyával közös reggeli után rögtön a plébánia elől az ún. „kohász kék” turistajelzéssel indultunk az Ó-Bükk két napra tervezett átszelésére. Erről a vidékről Rockenbauer Pálnak a Vértes egy szakaszáról mondott szavai jutottak eszembe: „Ezen a részen különösebb látnivaló nincs, 'csak' éppen maga az erdő, a csend, a jó levegő, a természetben járás öröme.” Az első napról azért kiemelném a Nagy-kő (514 m) sziklás csúcsáról nyíló kilátást, ahonnan déli irányban feltárult a Mátra gerince, keletre a Bükk, oldalán a bélapátfalvi bánya fehér „sebével”, északra a Felvidék hegyei. Az esti sátorverés előtt pedig még megtekintettük a Noé szőlőjének nevezett sziklafalat Istenmezeje községben. A második nap pedig számtalan jó ízű forrással kényeztetett bennünket. Délutánra

azonban már egyre keservesebben ment a gyaloglás, vízhólyagok, izomgörcs, kiütések nehezítették a haladást. Soknak bizonyult a két napra kimért 60 km. Úgy tűnt, még a buszt is lekéssük, és közben megeredt az eső. Végül favágók vittek ki bennünket autóval az utolsó szakaszon, és amint kiértünk a megállóba, jött is a busz. Az esti szentmisét hálából ajánlottuk fel.

A harmadik napon felvidéki autós kirándulásra indultunk, tekintettel lábaink állapotára. Első állomásunk a füleki vár volt, és kellemes meglepetésként ért bennünket, hogy mindenki magától értetődően magyarul szólított meg minket, anélkül, hogy tudták volna, honnét jöttünk. A viharos időket látott várat, amely a hódoltság idején a végvárrendszer fontos tagja volt, egy 1682-es török ostrom során robbantották fel. Petőfi Sándor – akinek emlékével még többször találkozunk – itt jártakor szomorúan jegyezte fel, hogy a romokat lehordják az utcák feltöltéséhez. Az utóbbi évben azonban megindult a helyreállítás. Ezután Ajnácskőre mentünk. Már messziről érdekes látványt nyújtottak a várhegy bizarr sziklái, melyeken azonban az egykori vár maradványai alig láthatóak. A következő állomás Alsósztrégova, Madách Imre szülőfaluja. A hajdani kastélyban 1964-ben, a költő halálának 100. évfordulóján rendeztek be emlékkiállítást. Szklabonyán a Mikszáth Kálmán Emlékmúzeumot zárva találtuk, állítólagos felújítás miatt. Úgy legyen! Visszatérve a határon útba ejtettük Kishartyánt, ahol egy homokkő falba vájt, hajdan remetek által használt barlanghoz másztunk fel a szintén falba vájt nyaktörő lépcsőkön. Szerencse, hogy volt korlát.

A negyedik nap ismét gyaloglásra vállalkoztunk. Zagyváfőről indulva a Boszorkány-kőn (571 m) keresztül mentünk a Nagy-Salgó (625m) csúcsán lévő Salgó vár romjaihoz. A két csúcs közötti nyeregben egy ma is álló Tanácsköztársaság emlékműbe botlottunk. Salgó vár tövében emléktábla hirdeti, hogy Petőfi itt is

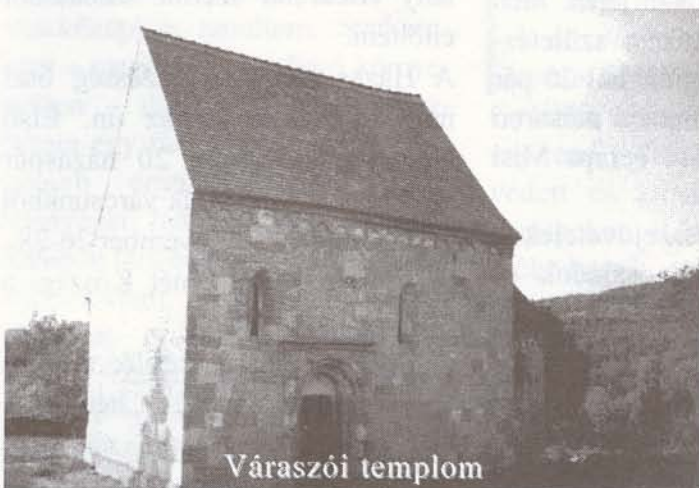
Salgó vár

(Folytatás a 9. oldalon! ➤)

(← Folytatás a 8. oldalról!)

megfordult, sőt verset is írt a várról.

Útban Somoskő felé még egy forrás is az ő nevét viseli, és róla nevezték el a somoskői vár tövében álló kunyhót is, melyben hajdan megszállt. Egykor a magyar turisták csak idáig jöhettek, mivel a falu ugyan a határon innen van, a vár azonban már szlovák területen fekszik. A történet szerint a község egy antant tisztet gyógyító orvos közbenjárásának köszönheti, hogy Magyarországon maradt. Ma a vár és a hegy túloldalát ékesítő hatszögletű meggyúrt bazaltkötegek szabadon megcsodálhatók (belépődíj fizetése után). A továbbiakban a Medves-laposának nevezett fennsíkon, a Zagyva forrását érintve gyalogoltunk vissza az autóhoz. A délután hátralévő részében még körbe autóztuk a Heves-Borsodi-dombságot, ahol az útba eső falvakban számos középkori templom rejtőzik. Közéjük tartozik a váraszói, melyet le is fényképeztünk. Vetettünk egy pillantást Ózdtól délre az Arlói-tóra, amely az erdélyi Gyilkos-tóhoz hasonlóan földcsuszamlás következtében keletkezett.

Váraszói templom

Az ötödik napot Ipolytarnócon kezdtük. Ami itt látható, az európai viszonylatban is egyedülálló. Sok millió évvel ezelőtt itt élt állatok lábnyomai a hajdani

A kápolna-hegyi Szent Margit templom

folyó megkövesedett iszapjában, eredeti helyén megőrzött, gigantikus méretű fa megkövesedett maradványai (a hiányzó részeket széthordták, vagy különböző múzeumokba került), és még sorolhatnánk. Igazi időutazás részese lehet a látogató a jól kiépített tanösvényen. „Visszatérve a múltból” nekivágtunk a Karancs meredek oldalának. A csúcsról nyíló kilátással azonban nem volt szerencsénk. Salgótarján még csak látszott, de sűrű párába burkolózott minden, ami távolabb esett. A Kápolna-hegy Szent Margit templomáról azt tartotta a szájhagyomány, hogy a tatárok elől menekülő IV. Béla építtette, hálából megmeneküléséért. Annyi bizonyos, a kápolna valóban középkori alapokra épült, de a nemrég felújított épületet csupán a stílus utánzása köti elődjéhez. Nemrég cserkész esküvőt tartottak itt, és elgondolkodtunk, vajon hogyan jöhetett fel az ifjú pár és a násznép ehhez a csak gyalog vagy terepjáróval megközelíthető templomhoz.

Mindezzel még nem merítettük ki a vidék kínálatát, az öt napba azonban ennyi fért bele. Így szombat reggel a szentmise után búcsút vettünk Csaba atyától, és elindultunk haza. Ide is lenne még miért visszajönni.

Fotó: Mikolás Attila

Szöveg: Szalai Attila

Évfordulók: *Balassi-émlékév*

Bálint napjának előestéjén, február 13-án kezdődött a Balassi-émlékév a mindössze negyven évet élt nagy reneszánsz költő születésének 450. évfordulója alkalmából. Az emlékév gazdag programja keretében egy vándorkiállítás jutott el Magyarország több városába. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Piliscsabán rendezett konferenciát Balassi költészetéről. A budapesti Petőfi Irodalmi Múzeum az *Áldott szép Júlia* című kiállítással tiszteleg a magyar nyelvű világi líra első kiemelkedő, világirodalmi szintű képviselőjének emléke előtt. Balassi Bálint költészetében a szerelmi líra összefonódott a török hódító elleni harc élményeivel. Kezdetben átvette a humanista szerelmi líra sablonját, de erős egyénisége hamarosan eredeti magyar költészetet teremtett. Majdnem 300 éven át kizárólag vallásos versei kerültek a nyilvánosság elé (26 istenes verse – Rimay János költeményeivel közös kötetben – az 1630-as évektől a XIX. sz. elejéig 40 kiadást ért meg). Világi költeményeire (szerelmes és vitézi énekeire) csak 1874-ben bukkantak rá a Radvánszky család könyvtárában őrzött Radvánszky-kódex lapjain. A tárlat december 31-ig tekinthető meg. A kalandos életű Balassi Bálint (1554-1594) születésnapja, október 20. alkalmából számos településen volt megemlékezés.

A „HÁZAS HÉTVEGÉS” CSALÁDKÖZÖSSÉGEK ÉLETÉRŐL

1. Kortünet a hűség és mindenféle végleges elkötelezettség bírálata, miközben a házasságtól mindenki sokat vár.
2. Ezt a kettősséget szeretné feloldani a Házasság Hétvége Mozgalom, amely az egész világon arról ismert, hogy házaspárok ezreinek segít az egymás iránti szeretetük elmélyítésében.
3. A Házasság Hétvége igényes utat ajánl azok számára, akik egymásnak időt adnak és a másik gondolataiból, érzéseiből részesedni akarnak, akik szeretnék egymást meghallgatni és megérteni.
4. A Házasság Hétvége olyan – legalább 5 éves – házaspárokat hív, akik számára fontos a házasságuk, a családjuk és az, hogy milyen házasságképet mutatnak gyermekeik elé.
5. Olyan párokat is hív a mozgalom, akiknek házasságát a hosszú évek elszűrítették, de él bennük a vágy az első szeretet felelevenítésére.
6. A Házasság Hétvége alkalom arra, hogy a házastársak érzéseiken keresztül egymást újra felfedezzék, meghallgassák, figyelmük középpontjába egymást és kapcsolatukat állítsák.
7. A Házasság Hétvége nem alkalmas a

válságban lévő kapcsolatok rendezésére, célja éppen ezek megelőzése, a jó házasságok megerősítése.

8. A Hétvége alkalmából, ami 2 teljes nap, a témák elméleti megközelítésén túl a személyes élmények megosztásával érik el a párok közti bizalmas és mély beszélgetések kialakulását. A Házasság Hétvégén papok, szerzetesek is részt vehetnek. Őket ez a lelkiesség hivatásuk, a közösségükkel való kapcsolatuk mélyebb megélésében segíti.

A Házasság Hétvége Mozgalom több, mint 30 éve segíti a keresztény házasságokat szerte a világon. Hazánkban 20 éve van jelen. Idén tavasszal ünnepeltük a születésnapot, melyen a régiókból 20 pár volt jelen. Az esti ünnepi műsoron régiókat egy dalban Tompa Misi és Viola mutatta be.

A rendszeres összejöveteleken kívül a „hétvégés” családok és barátaik több alkalommal is találkoznak és a keresztény értékrend és szellemiség mellett tölthetik el szabadidejüket. Ilyen alkalom volt az esztergomi zárándoklatunk is, ahol 43-an vettünk részt és felejthetetlen élményekkel gazdagodtunk.

A következő időszak főbb programjai a régiós találkozások mellett a kéthetenkénti összejövetelek. Amíg az első találkozási forma, kimondottan „hétvégés” pároknak dialógizálást, a házassági élet egy-egy témájának elmélyítését teszi lehetővé, addig a rendszeres, kéthetenkénti összejöveteleken inkább közösségi együttlétet kínálnak nemcsak „hétvégés” pároknak, hanem minden családban élő testvérünknek, akik szeretnének család – házasság – gyermeknevelés témákról beszélgetni, közösen imádkozni, bibliát olvasni, értelmezni, közösségben, a keresztény értékrend szerint szabadidőt eltölteni.

A Házasság Hétvége Közösség őszi nagy rendezvénye, az ún. Első Hétvége, amelyben 20 házaspár vesz részt – többségük városunkból – időpontja 2004. november 26-28., a helyszín pedig ismét Kőszeg, a Verbita Missziónház.

A jó Isten áldását kérjük minden „hétvégés” és jövőbeli „hétvégés” testvérre, és szeretettel várjuk a családközösségbe.

Marton Lajos és Klári
Házasság Hétvége régiófelelősök

950 évvel ezelőtt történt a keleti egyházszakadás

1054. július 15-én következett be az, amit a történelemben úgy tartanak számon, mint a nagy keleti egyházszakadást, amelynek következtében a Bizánci Császárság és a Nyugat-római Birodalom területe egyházi joghatóság szempontjából kettévált. A bizánci Hagia Szófia templom oltárára *Humbertus da Silva Candida* bíboros, pápai legátus letette a *Kerullariosz Mihály* konstantinápolyi pátriárkát kiközösítő bullát. A konstantinápolyi pátriárka zsinatot hívott össze és a tettere ő is kiközösítéssel válaszolt. Ez a drámai esemény évszázadokra megjelölte az egyház sorsát és következményei most, közel ezer évvel a történetek után is rendkívül súlyosak. Csak az utóbbi évtizedekben, VI. Pál pápa és I. Athenagoras konstantinápolyi pátriárka kezdeményezése nyomán és II. János Pál pápa sürgetésére – bepótolva évszázadok hiányát – kezdődött meg a két egyház közeledése.

Forrás: Vatikáni Rádió

150 éves a Mária Szepültelen Fogantatásának dogmája

Boldog IX. Pius pápa 150 évvel ezelőtt, 1854. december 8-án hirdette ki Mária Szepültelen Fogantatásának dogmáját. Négy évvel később a Szűzanya megjelent Szent Bernadette-nek a lourdes-i massabielle-i barlangnál, és mint a „Szepültelen Fogantatás” mutatkozott be. Mária, amikor Bernadette-hez fordult, arra az alapvető evangéliumi tanításra akarta emlékeztetni, hogy az ima és a bűnbánat az az út, amelyen át minden személy és társadalom csatlakozhat Krisztus győzelméhez.

Forrás: Vatikáni Rádió.

FILMEGYEZET - **McDagadsz**

„Hát persze, hogy Super Size menüt kérek!”

Az evés különös dolog. Egyszerre zsigeri és szakrális tevékenység, az ember nem lehet meg nélküle. Éppen ezért sokmindennel körülvette: művészettel, tudománnyal, vallással. A veszély – mint az élet annyi más területén – a mérték elvesztése. A mozikban nemrég játszott **Super Size Me** című amerikai dokumentumfilm valójában erről szól.

Hogy egyébként meg miről, azt néhány mondatban könnyű összefoglalni. Egy amerikai fiatalember megelégedi az amerikaiak elhízását állítólag okozó McDonald's arroganciáját, s érdekes kísérletbe fog. Kitalálja, hogy egy hónapon keresztül csak és kizárólag McDonald's-kaján fog élni. Dokumentálja egészségi állapotát a kúra előtt, s alatta folyamatosan. A végére hősünk valóban kipurcan: tíz kilót hízik, a vérképe jelentősen leromlik, mája és veséje majdnem tönkremegy. Mivel ez a sztori túl egyszerű lenne, a vállalkozás fázisai között – amolyan közjátékokként – szakemberek beszélnek a gyorsételek (angolul junk food = szemétkaja – milyen találó!) káros hatásairól, továbbá hallunk még az amerikai iskolai étkeztetés visszasságairól, valamint egészségpolitikai kérdésekről is. Elmondanak nekünk még egy csomó statisztikát, amik viszont olyan sebességgel száguldanak a képernyőn, hogy visszamaradott (értsd: nem-amerikai) aggyal nehezen felfoghatók.

Azért mindvégig vannak olyan momentumok, melyek nem hagyják feledtetni: amerikai filmet látunk. Az egyik ilyen „őszinte” (valójában kissé hatásvadász) jelenet például az, amikor emberünk az első fogyasztás után egyszerűen kihányja az ételt. Az pedig, hogy a kísérleti alany barátnője részletekbe menően taglalja szexuális életük számottevő romlását a vállalkozás kezdete óta – ez nem csak nem illik a filmbe, de minden jóízű nézőt igencsak feszélyez. A képsorok nem tartalmaznak semmiféle digitális hókusz-pókuszt, a film felépítése becsületes amatőrmunka. A rendező-főhős sem veszi túl komolyan önmagát és filmjét sem, ami jó is lehetne, ám inkább rossz. Az alkotás óvakodik komolyabb gondolatok felvetésétől, kritikai élet csupán az élelmiszer-ipar multicégeinek kizsákmányoló magatartásán fenegeti. Nem megnyit, hanem lehatárol. Megreked ott, hogy az ember nem több annál, mint amit megeszik.

Csodálkoznunk nem érdemes. A mai ember általános felfogása, hogy felebarátai, sőt, önmaga sem több ragyogóan összerakott szervesanyagok halmazánál. Itt veszik el a mérték. Elfogysz vagy McDagadsz. A józan középút és szellemiség már nem népszerű. Nem véletlen, hogy minden világvallásban központi jelentősége van az étkezésnek. Az evés különös dolog. Éppen mert önmagán túlmutató cselekvés, így lehetett mély szimbóluma Isten és ember egyesülésének a szentáldozásban.

Paksa Balázs

Október 10-én plébániánk kertvárosi részén élő hívei szép, bensőséges ünnepeléssel lélekben csatlakoztak az Eucharisztia Évének megnyitó ünnepségéhez. 12 elsőáldozó először találkozott a szentségi Jézussal. Az elsőáldozókat Németh Ferencné hitoktató készítette fel. Reményeink szerint a következő elsőáldozás már az új templomban lesz.

Antoine De Saint Exupéry
SIIIye Jenő, Kovács Gábor

A kis herceg

Dalciklusok szövegbetétekkel

A Csomai

Jézus Szíve Plébánia Ifjúsági Ének- és Zenekara
előadásában

Helye: Mária Magdolna plébániatemplom
Ideje: November 7. (vasárnap) 16 óra

Farkas István piarista atya a Mindszenty iskolában

Iskolánkban hagyománnyá vált, hogy a tanév elején nemcsak szakmailag, hanem lélekben is felkészülünk az új tanév kihívásaira. Ebben a lelki ráhangolódásban segítette tantestületünket Farkas István piarista atya, aki a nevelés témakörén belül olyan gondolatokat osztott meg velünk, melyek minden, közösségben élő ember számára alapvető fontosságúak lehetnek. E gondolatok közül – kissé vázlatosan ugyan – Farkas atya által leginkább kihangsúlyozottakat szeretném megosztani az Ünnepi Harangszó olvasóival.

Nagyon kemény harc a nevelés. Gombóc János tanár úr így definiálja a nevelés fogalmát: „A nevelés a kényszerítés művészete. Ebben a kényszerítésben rengeteg konfliktus támad. Ezért fontos a konfliktuskezelés.”

Nehéz emberek az életemben

Az egész életünk azzal mérhető, hogy a nehézségeket hogyan tudjuk elviselni és megoldani.

A konfliktuskezelés egyik alapelve: **Istenkapcsolatom határozza meg emberi kapcsolatomat.**

Mindig a másokban keresem a hibát: Ő ördög, én angyal. Azonban a legritkábban fordul elő, hogy valóban a másokban van a hiba. Akinek tökéletesen rendben van az Istenkapcsolata, azt nem lehet a sodrából kihozni.

A másik elfogadásának alapja: önmagam ismerete és elfogadása.

Olyan mértékben tudok másokat elfogadni, amennyiben ott vagyok, ahova teremtetek. Van, aki többre képzelem magát, mint ami, és csodálkozik, hogy nem létező nagyságát miért nem tömjénezik. Az is tragikus, ha valakinek kisebbségi komplexusa van. Nagyon fontos, hogy magamról pontos képem legyen.

A szeretet csak egyetemes lehet. A szeretet nem szimpátia és unszimpátia kérdése. A szeretet mértéke a rászorultság mértékével azonos. Csak egyetemes lehet, nem zárhatok ki senkit. Jézus is mondja: „A szeretet nem személyválogató”.

A szeretet szöges ellentéte nem a harag, hanem a közömbösség. Nem mondhatom: nem gyűlölöm, csak levegőnek nézem. Ez súlyosabb bűn, mint a gyűlölet.

Hogyan lehet megőrizni a békességet?

Minden konfliktusnak pozitív

szerpe van az életünkben. Prohászka Ottokár: Kő az úton című versében a konfliktusok áldást hozó hatását tárja fel:

„Gondolod, kerül életed útjába,
egyetlen gátló kő is hiába?

... Jóságos kéz utadba azért tette,
hogy te megállj mellette.

Kezdj el beszélni róla Istennel,
Őt kérdezd, milyen üzenetet küld
ezzel az akadállyal neked.

Ha lelked Istennel találkozott,
utadba minden kő áldást hozott.”

A békesség megőrzésének másik legfontosabb eszköze, ha örülni tudunk a „harkálynak”. Arról a harkályról van szó, amely megfúrja a fát. Ha elüldözzük, a fa kiszárad. Nem az, az emberáldás nekem, aki hízeleg, hanem, aki őszinte kritikát tud megfogalmazni. Áldás az a „harkály”, aki kiszedi a „férget” belőlem.

A konfliktusok forrásai

A bennem lévő zavar kisugárzik. Ezt másokon vehetjük észre leginkább.

Jelenits István gyönyörű verse: A gubbiói farkas éneke megvilágítja ennek lényegét. A farkas a versben nyilván Szent Ferencről beszél.

„Milyen jó meglapulni ennek az
embernek a karjai közt.

...
Milyen jó belemélyedni szeretett
barna szemébe,

Milyen jó hallgatni szíve
dobogását,

Meleg, mély, nyugodt szíve
dobogását.

Eddig nem értettem magam,

Nem érttem, mi az az erő,

Az a kéjekre szomjas vad erő,

Ami űz, hajt az emberek ellen

Most már tudom.

Azért harcoltam eddig mindenki
ellen,

Mert azt akartam, hogy
legyőzzenek.

Azért szaggattam ízekre annyi
embert,

Mert azt vártam, hogy
megszelídítsenek.

De a testük nem volt elég meleg
ahhoz,

Hogy odabújjak melléjük.

A kezük nem volt elég szelíd ahhoz,
hogy megnyalogassam.

És a szemük nem volt elég tiszta
ahhoz,

Hogy megbabonázzon.

És a szívük nem volt elég nyugodt
és mély dobogású,

Hogy lecsendesítsen, álomba
andalítson.

Megöltem őket, mert nem voltak
ilyenek,

Mint ez az ember,

Megöltem őket, mert nem voltak
elég nagyok,

Hogy megalázkodjam előttük.

Én úgy szeretek megalázkodni.”

A konfliktusok forrásainál a második legfontosabb elem a gyanakvás. A gyanakvás megmérgezi emberi kapcsolatainkat. Természetes, hogy résen kell lenni, azonban gyanakvásomat csak belülről szerelhetem le. Fontos az éberség, de ne csapjon át gyanakvásba.

**Bárkiről rosszat gondolok,
mondok, rosszat terjesztek,
magam is rosszabbá válok,
függetlenül attól, hogy az a rossz
igaz-e vagy sem.**

Nemcsak a rágalom bűn, amikor valakiről valótlanul mondok rosszat, hanem a megszólás és a pletyka is. Ront engem, ha a fejemben mindig a rossz forog.

Az ítélkezéssel Isten jogait bitorlom. Nem gondolhatom magam elevennek és holtak bírójának. Ítélni csak Istennek van joghatósága. Soha nem ismerek minden

(Folytatás a 13. oldalon! ➤)

(← Folytatás a 12. oldalról!)

körülményt.

Ha bárkiről rosszat gondolok, mondok, terjesztek, gőgössé válok. Hamisan fölmentem magam. Ha megnézünk tíz perc TV-műsort – meg ne nézzetek! –, akkor bármelyikünk szentnek gondolja magát, mert hamis a mérce. A TV elrontja a mércét. Minél több szennyet regisztrálok a szememmel, annál inkább felmentem magam. A TV helyett olvassuk inkább a szentek életét!

A nagy kritizálásban az energiámat is elpocsékolom. Ha odatoppanok egy társasághoz, 99 százalékban egy távollévőt szapulnak. Mások kritizálása mögött az áll, hogy a hibáimról eltereljem a figyelmet. A hibáimról a figyelmet azonban nem terelhetem el, mert akkor szörnyeteggé válok.

Gyógyítsuk képzeletünket szemlélődéssel

Nehezen gyógyulnak azok a sebek, melyeket ostoba módon a szemünk által gyűjtünk magunkba. Szent Ágoston azt mondja, egész életünk arra való, hogy megtisztítsuk szívünk szemét, hogy Istent láthassuk. Tudjuk, hogy a szívével lát az ember és nincs más törekvésünk, hogy a szívünk szemét megtisztítsuk, mert az örök jövőnk az Isten színelátása.

„A szemlélődés szerető rácsodálkozás Isten titkaira” – írja Avilai Szent Teréz. A gyógyír, hogy tilos közben gondolkodni. Ilyen a rózsafüzér imádság is. Azért szép a rózsafüzér, mert Mária szemével látjuk Jézust. Ha rácsodálkozom egy naplementére, napfelkeltére, vagy akár egy feszületre, közben nem gondolkodom, hanem belém

ég a szeretet.

Newman bíboros imádsága – a dicsőséges látásért – jól tükrözi a szemlélődés lényegét:

„Istenem, ugye el fog jönni az a nap, amikor odaléphetek Hozzád, és szememmel láthatlak. Milyen csodálatos nap lesz az!

Megtisztulva minden rossztól szemlélhetlek. Milyen csodálatos reggel lesz az, ha mögöttem lesz már minden elégtétel, és arcodba nézhetek. Szabad leszek minden bűntől, megtisztulva foglak látni, színed előtt állok Neked tetszően.

Ó, én Megváltóm, el akarom pusztítani szívemben a bálványokat, melyek vitássá tehetnék felettem uralmadat. Életem ne legyen más, mint a Veled való közösség. Ámen.”

K. Zs

Hírek:

– **Október 4-től**, hétfőtől heti rendszerességgel az esti szentmisék után **Bibliamagyarázat** indult a keresztlőkápolnában. Előadó: **Bodorkós Imre** káplán.

– **Október 14-től Liturgikus katekézis** indult. Az előadások a csütörtök esti szentmisék után kezdődnek a keresztlőkápolnában. Az előadást **Kürnyek Róbert** káplán vezeti. Az idei előadássorozat címe: **A szentmise és az Oltáriszentség tisztelete.**

– **November 6-án**, szombaton, egynapos őszi túrát szervez a **Sziget Klub** az újudvari TV-torony közelében található kőszikla-szurdokhoz. Minden túrázni vágyót nagy szeretettel várnak. Gyülekező **9-kor** a vasútállomáson.

– **November 13-án**, szombaton, **10³⁰-kor** lesz egyházmegyénk védőszentjének, **Szent Mártonnak** tiszteletére az ünnepi szentmise a **Szombathelyi Székesegyházban**. Mindenkit szeretettel várnak.

– **November 21-én**, Krisztus Király vasárnapjának délutánján **14³⁰-kor** lesz a kertvárosi **Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szívének** tiszteletére épült **Mindszenty emléktemplom ünnepélyes felszentelése** püspöki szentmise keretében.

– **November 21-én**, vasárnap a persely-adományokat a Karitásztól javára gyűjtjük és küldjük, hozzájárulva az Egyház karitatív tevékenységéhez.

– **November 29-től** az adventi hétköznapiakon „**orate**” szentmiséket tartunk reggel **6 órakor**.

– **December 5-én**, vasárnap a **9 órai** szentmisén látogat a nagytemplomba, majd a kertvárosi templomba **Szent Miklós püspök**, a Mikulás mai utódja. Várjuk a gyermekeket is!

– **December 24-én**, szenteste, **16 órakor** kezdődik a **Kis Jézus várás**, amire a gyermekeket, diákokat különösen is hívjuk. Az éjféli szentmise előtt, **23 órakor Karácsonyi Hangverseny** lesz.

– **2004. december 28.- 2005. január 1. között** lesz **Lisszabonban**, a portugál fővárosban az év végi **Taizé-találkozó**. A bizalom zárandokútját immár 26 éve kezdeményező taizéi közösség jubileumot ünnepel az idén: húsvétkor volt 55 esztendeje, hogy az első testvérek elkötelezték magukat a monasztikus élet mellett, örökfogadalmat tettek a cölibátus, a priornak való engedelmesség, a szellemi és anyagi javak megosztásának vállalására. Zalaegerszegről is indulnak fiatalok a találkozóra. **Információ**, illetve **jelentkezés**: Juhász Ádám (70/591-8456), Paragi Nikolett (70/576-5859).

– **December 10-én** ünneplik a zalaegerszegi **Notre Dame Nővérek** iskolájuk alapításának 75. és Magyarországra való településük 100. évfordulóját. **10 órakor** az ünnepi szentmisét bemutatja és szentbeszédet mond Dr. Erdő Péter bíboros, Magyarország prímása. Ezt követően **11.30-kor** ünnepi megemlékezés lesz az iskola dísztermében.

Egy hiteles és boldog politikus

Október 3-án Rómában ünnepélyes szentmise keretében a boldogok sorába emelte **IV. Károlyt**, utolsó magyar királyunkat, az utolsó osztrák császárt. Mint ismeretes, Zalaegerszegen található az első, IV. Károly tiszteletére épített templom a világon. A római ünnepségen zalaegerszegi zarándokok is részt vettek, illetve október 9-én a ferences templom hálaadó szentmisével emlékezett meg Boldog Károly személyéről. A szentmisét *Dr. Török József*, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Egyháztörténelem Tanszék professzora mutatta be, aki szentbeszédében kitért IV. Károly béketörekvéseire, példaadó családapai szerepére, illetve imádságos lelkületére. A szentmise végén, nemzeti himnuszunk eléneklése után huszártisztek helyezték el az oltár közelében a Károly Imaliga zászlaját.

A boldoggáavatással kapcsolatban a 92 éves **Habsburg Ottó**, IV. Károly fia, a Páneurópai Unió elnöke a következőt nyilatkozta az MTV-nek: *„Édesapám számára rendkívül sokat jelentett a Szent Korona, döntő volt tisztelete e nemzeti ereklye iránt. A királynak – illetve korunkban az államfőnek – egyetlen dolga, hogy szolgálja azokat az elveket, amelyeket a Szent Korona megtestesít. Apám a Szent Korona szolgálója volt, arra esküdött fel, és minden cselekedetében az vezette, hogy megfelelően esküjének.”*

Habsburg Ottó tisztán egyházi, Isten előtti ügynek tekinti édesapja boldoggá avatását. A Páneurópai Unió

elnöke leszögezte: *„a politikusnak az a feladata, mint a papnak. Ha igazán komolyan veszi a küldetését, akkor felismeri, hogy hivatása a közügy szolgálata, és ezt minden körülmények között képviselnie kell, akkor is, ha ebből hátránya származik.”*

IV. Károly mindig ezt az elvet tartotta szem előtt. Mindvégig hitt abban, hogy *Istentől kapott feladatai vannak. Ugyanúgy, ahogyan a papnak is feladata a hívek lelkének gondozása, a politikus is felelős Isten előtt mindazért, amit tesz.”* Végül arra figyelmeztetett: édesapja boldoggá avatása nekünk, magyaroknak azt üzeni, hogy fedezzük fel újra keresztény, vallásos hagyományunkat, ami hosszú évszázadokon keresztül meghatározó volt a nemzet életében. *„Sajnos nemcsak a magyarság, de Európa népei is elfordultak vallásos hagyományaiktól, s ez napjaink egyik legsúlyosabb problémája. Pedig a vallásosság, a kereszténység óriási érték, amelyre támaszkodnunk kellene a jövőben is.”*

Boldog IV. Károly egyházi megemlékező napját október 21-re tűzte ki a Szentszék.

Várhelyi Tamás

A hónap szentje:

Borromei Szent Károly

*Amikor rád tör az a gondolat,
hogy már semminek sincs értelme,
akkor lapozd át
és olvasd azoknak az életrajzát,
akik nagy lelkekké váltak,
mert a szellemet tették uralkodóvá,
a test pedig csupán alázatos szolga maradt.*

Valóban, ha szentek életét olvassuk, életük példájából erőt meríthetünk. Ők, akiknek élete egyszerű, de ugyanakkor rendkívüli, semmi különleges dolgot nem tettek. Csupán életüket próbálták a lehető legtökéletesebben Istennek szentelni.

Közjük tartozott Borromei Szent Károly, akit a hónap szentjéül választottunk. Az imádság és a fáradhatatlan munka embere volt. Olaszország szentje, aki a milánói hercegség egyik legnevezetesebb családjából származott, akinek egyik rokona IV. Piusz pápa volt, már gyerekként papi pályára készült. 12 évesen lett a római bencés kolostor lakója, majd hosszú tanulmányai után, felszentelt pap és

Milánó érseke lett.

Nagy gonddal irányította egyházmegyéjét, mindenre odafigyelt, hogy megújítsa az egyházi élet valamennyi területén. Azt vallotta, ha egyházmegyéjét rendszeresen látogatja, személyes jelenlétével, buzdításával és példájával tehet a legtöbbet híveiért és papjaiért.

Különösen gondja volt a szegényekre és a betegekre. Mindent megtett szenvedésük enyhítéséért.

Munkájához Jézustól merített erőt mindig újra és újra. Munkája azonban felőrölte életerejét és 1584. november 3-án meghalt.

*Szenvedni annyi, mint diadalt aratni,
ó hány éles vasnak kell rajtunk faragni,
míg méltók leszünk, hogy az Ég királya
beállítson majd szobros csarnokába.*

Krisztus Urunk, segíts meg!

(Babits Mihály)

Nátrán Józsefné

Mindenszentek ünnepén

A tanító néni év elején felolvasta az osztálynévsort, hogy a kis elsősök megismerhessék egymást, és ő is tudja, kit is reitenek a szebbnél szebb nevek.

Barát Anita, Csillagszemű Jácint, Derűs Ágoston, Eleven Dávid, Furfangos Vivien, Kedves Gréta... – hallatszott szépen sorban az osztályban. Persze az, aki hallotta a nevét vidám mosollyal üdvözölte a többieket. Zalai Dóri után Kati néni így folytatta: Árpádházi Szent Margit!

„Hogy kerül az ‚Á‘ a végére?” – gondolta Okos Tomi, aki már négyévesen tudott olvasni, és egy éve az ABC-t is tudja. Azért ő is kíváncsian nézett körül a többiekkel, hol ülhet ez az érdekesen hosszú nevű kislány. De nem állt fel senki, csak Kati néni mosolygott titokzatosan.

„Margit nem az osztályunk tanulója, hanem ő lesz ebben a tanévben a védőszentünk.“ – magyarázott Kati

néni a gyerekeknek, és folytatta is tovább, mert huszonkettő kérdező szempár tekintett rá.

A szentek olyan emberek, akik már nem itt a Földön élnek, de evilági életükben annyira szerették Istent és az embereket, hogy haláluk után biztosan a Mennyszigetbe kerültek. Előttünk jártak az oda vezető úton, szeretnénk az ő nyomukba lépni, követni a példájukat.

A szentek barátaink is, hiszen imáikkal segítenek bennünket, „szurkolnak“, hogy mi is célba érjünk a Mennyei Atvénál.

Sok szentet névről ismerünk, de még több az olyan, akikről csak kevesen tudják, hogy életükkel biztosan megérdemelték a helyet a mennyei országban.

Amikor megkereszteltek bennünket, szüleink védőszentet választottak számunkra, most, hogy iskolába léptetek Szent Margitot kérjük, legyen az osztályunk segítsége, hogy békességben, szeretetben tudjuk az első iskolai évünket elvégezni.

Tudjátok-e?

Milyen királylány volt Szent Margit?

Milyen szigeten élt?

Miért nevezzük békesszersző királylánynak?

A válaszokat adjátok oda a hitoktatóknak, az ügyes megfejtők között könyvjutalmat sorsolunk ki!

[illegible]

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Forgács Krisztián Valentin, Forgács Brenda Rubina, Tóth Nikolett, Balogh Evelin Zsófia, Fehér Bianka, Török Amanda, Gáspár Zsolt, Elek Viktória, Varga Dávid, Sárközi Bianka Evelin, Pete Balázs, Devecz Doris Éva, Etler Dominik, Gerencsér Flóra, Nagy Dorina, Böröcz Annamária, Angyal Ákos Bálint, Jámbori Szabolcs, Hóbor Dominik, Rosta Maya, Pálffy Petra, Vizsi Zoltán, Vizsi Márk, Vizsi Dávid, Varró András, Varró Veronika, Farkas Amanda, Kovács Nikolett, Borsos Benjamin, Erdélyi Tamás, Kovács Sára, Magyar Petra Éva, Szabó Bence, Szabó Péter, Salamon Bálint, Forgács Mercédesz, Zwikli Karina, Szalay Réka, Miklós Zoé, Rábai Péter, Bogdán Zoltán, Horváth Márió, Tajti Emma Rita, Vincze Gergely Zsolt, Báger Klaudia, Márkus Barnabás Péter

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Pumber Róbert – Pödör Anita, Süle Krisztián – Nagy Katalin Elzta, Gaál Gábor – Kodila Diána, Nagy Zoltán Ferenc – Tavasz Ilona, Nagy Attila – Peresztegi Anita, Bedics György Bálint – Hauzer Adrienn Mária, Faragó Tamás – Nagy Judit, Horváth Attila – Babuszek Anita, Bezlay Szilárd – Fodor Brigitta, Zóka Barnabás – Csende Mónika, Farkas József – Cseh-Németh Erzsébet, Kocsis Ervin – Kóbor Viktória, Simon József – Kámán Zsuzsanna, Fatér Gábor – Szekér Bernadett, Bruchner Tamás – Polgár Anita, Balázs László – Ambrus Andrea, Horváth Péter – Tamás Katalin, Varga Zoltán – Makovecz Judit, Varga Csaba – Fonyadt Adrienn, Galbavay Zoltán – Károly Szilvia, Koronczai Tamás – Kovács Katalin, Tóth Péter – Szegleti Rita, Tulkán Sándor – Kondor Mónika, Babita Zoltán – Lecsik Szilvia

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú párnak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Beczők István (1926), Hargita Istvánné sz: Höhn Malvina (1913), Stuhcz Ferencné sz: Mausecz Anna (1919), Török Józsefné sz: Szentgyörgyi Borbála (1925), Papp István (1920), Gyürki Károly (1921), Hermán Ferenc László (1939), Bokronyi Lajos (1926), Csesztregi Julianna (1919), Valkóczy Jánosné sz: Hosszú Mária (1910), Gosztolai Imréné sz: László Mária (1923), Kiss Tibor (1945), Kaszás István (1928) Orosz Ferenc (1952), Kiss Kálmán (1938), Lőrincz Imre (1930), Ekler Ferencné sz: Zarka Julianna (1926), Németh Jenőné sz: Goldfinger Margit (1912), Pásztori Gyula (1951), Borsos Károlyné sz: Dömök Mária Márta (1942), Kovács Sándorné sz: Németh Rozália (1920), Horváth Tivadar (1928), Bencze Józsefné sz: Ferencz Ilona Anna (1920), Tóth Jánosné sz: Németh

Irén (1925), Szalai Ferencné sz: Varga Ilona (1913), Balogh István (1926), Sipos Lajos (1915), Dóczi Gyula (1923), Hermán Ferenc István (1922), Katona Pál (1950), Tóth Imre (1932), Jónás Istvánné sz: Tangl Erzsébet (1922), Beczók Józsefné sz: Czodli Erzsébet (1920), Hosszú István (1946), Ferencz Gábor (1974), Simon Ferencné sz: Németh Regina (1926), Gesztesi Ferencné sz: Nikitscher Mária (1924), Simon Ferenc (1948), Boglár Tibor (1933), Tóth György (1942), Horváth István (1931) Szabó Jánosné sz: Kaszás Katalin (1905), Rákosa Ferenc (1922), Némethy Józsefné sz: Frigy Katalin Gizella (1934), Boronyák Lászlóné sz: Bíró Teréz (1923), Kovács Ferencné sz: Szarka Zsuzsanna (1951), Virág Ilona (1936), Molnár Péter (1928), Balogh István (1932), Horváth Boldizsárné sz: Nagy Gizella (1927), Horváth József (1934), Karakai Miklós (1937), Császár Ferencné sz: Bödör Rózsa (1933), Pete Lázárné sz: Balogh Anna (1924), Adonics Istvánné sz: Fibik Rozália (1921), Tóth Géza (1931)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

* * *

Mindenszentek – Halottak napja rendje

- November 1-jén, hétfőn, Mindenszentek főünnepén a szentmisék fél 7, 8, fél 10 és 18 órakor kezdődnek a nagytemplomban. Este 6 órakor elimádkozzuk a rózsafüzért az elhunytakért.**
- November 1-jén 16.30-kor ökumenikus megemlékezés** lesz a Göcsej úti temetőben. Pótván a temetőben 15.30-kor, Ságodban a temetőben 16.15-kor lesznek a megemlékezések. Zalabesenyőben 17 órakor szentmise, majd emlékezés az elhunytakra.
- November 2-án, Halottak napján 16.30-kor igeliturgia** lesz az elhunytakért a Kálvárián.
- November 1-8 között** aki a temetőt áhítatos lélekkel látogatja, és imádkozik a halottakért minden nap, **teljes búcsút** nyerhet. **Feltételek:** szentgyónás, szentáldozás, imádság (Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy) a pápa szándékára.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatói Munkacsoport
Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901
Tel.: 92/ 599-230, Fax: 599-231

Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés és szövegszerkesztés: „D-ségben az erő”

Nyomás: Gura Nyomda Bt.
Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.
Telefon: 92/599-464

